

РЕШЕНИЕ

№ 419

гр. Бургас, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА
ЛЕФТЕРОВА**

при участието на секретаря **СВЕТЛАНА П. ТОНЕВА**
като разгледа докладваното от **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА ЛЕФТЕРОВА**
Гражданско дело № 20232120103436 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба на **“ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД**, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: ***, чрез пълномощника юрисконсулт Р. С.-Ч., против **Г. П. И.**, ЕГН: *****, с адрес: ***, за **ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО** в отношенията между страните, че в полза на ищеца срещу ответницата **СЪЩЕСТУВУВАТ** вземания за следните суми: **215, 67 лева** – стойността на електрическа енергия и мрежови услуги, доставени по партидата на ответницата с клиентски номер ***** за обект на потребление, находящ се в ***, ИТН ***, за периода от 02.03.2022 г. до 30.04.2022 г.; **17, 78 лева** – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 21.04.2022 г. до 07.02.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – 08.02.2023 г., до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № *** от 09.02.2023 г. по ч. г. д. № *** г. по описа на Районен съд – Бургас. Претендират се и разносните в заповедното и в исковото производство.

В исковата молба са изложени твърдения, че **ЕВН България Електроснабдяване ЕАД**, в качеството си на краен снабдител съгласно разпоредбата на чл. 98а от Закона за енергетиката, продава електрическа енергия на клиентите си при публично известни общи условия. Сочи се, че действащите общи условия през процесния период са **Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ЕВН България Електроснабдяване ЕАД**, одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013/10.05.2008 г. и влезли в сила на 27.06.2008 г., които са публикувани на сайта на дружеството. Твърди се, че на 25.09.2020 г. **Г. П. И.** подава Заявление за услуга - смяна на клиент за обект на регулиран пазар, декларация за достъп до електроразпределителната мрежа на Електроразпределение Юг ЕАД, Заявление-декларация за започване продажба на електрическа енергия, ведно с писмо от Общинско

предприятие Общински имоти към Община Бургас, Договор за отдаване под наем на общински недвижим жилищен имот и заповед № ***г. на Община Бургас за настаняване на Г. И.. Поддържа се, че по силата на чл. 7, т. 1 от общите условия и подадените документи ищцовото дружество е поело задължение да снабдява с електрическа енергия обект на потребление, представляващ общински имот, индивидуализиращ се с ИТН: ***, находящ се ***, като за Г. П. И. е открит клиентски номер *****. Сочи се, че ответникът от своя страна, съгласно чл. 11, т. 1 от общите условия, се е задължил да заплаща всички свои задължения, свързани със снабдяването с електрическа енергия, в сроковете и по начините, определени в същите - чл. 18, ал. 1 и ал. 2. Подчертава се, че в изпълнение на задълженията си по общите условия ЕВН България Електроснабдяване ЕАД е доставило на обекта на Г. П. И. за периода от 02.03.22 г. до 30.04.22 електроенергия на обща стойност 215, 57 лв., която до този момент не е заплатена от ответника. Поради забава в заплащане на консумираната ел. енергия ответникът дължи законна лихва в общ размер от 17, 78 лв. за периода 21.04.22 до 07.02.23 г. – от датата на падежа на всяка фактура до датата на образуване на заповедното производство. Правният си интерес ищецът обосновава с това, че за процесните вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № *** от 09.02.2023 г. по ч. г. д. № *** г. по описа на Районен съд – Бургас, като заповедният съд е дал указания за предявяване на настоящите иски.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответницата, чрез назначения ѝ по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК – адвокат И.. Счита, че ответницата няма на качеството на „Клиент“ - „Потребител“ на електрическа енергия съгласно чл. 1, т. 4 от глава първа Общи положения от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, тъй като тя не е собственик или ползвател на процесния имот, а негов наемател. Подчертава се, че освен това е необходимо от собственика на електроснабдения имот да се даде нотариално заверена Декларация - съгласие за прехвърляне на партидата на името на наемателя, а липсата ѝ е пречка за възникването на качеството нов клиент по отношение на електроснабдения имот. Оспорва се и обстоятелството, че ответницата е потребила начислената ѝ с представените 2 бр. фактури електроенергия. Сочи се, че тези фактури не са били изпращани и/или получавани от страна на ответницата и не ѝ е бил предоставян срок за доброволно плащане, поради което не е изпаднала в забава. Отбелязва се, че липсват доказателства за изправността на монтирания в обекта електромер. Поддържа се, че посочената във фактурите електроенергия е неточно и неправилно измерена.

В съдебно заседание ищецът се представлява от пълномощника адвокат В., като моли за уважаване на предявените иски и за присъждане на разноски. Уточнява, че не съществува нотариално заверена декларация съгласие за прехвърляне на процесната партида от Община Бургас на името на ответницата.

В съдебно заседание ответницата се представлява от назначения ѝ по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК – адвокат И., като моли за отхвърляне на предявените иски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Правната квалификация на предявените обективно кумулативно съединени положителни установителни иски е чл. 200, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 98а ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК.

По допустимостта на предявените иски:

По ч. г. д. № *** г. по описа на Районен съд – Бургас е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № *** от 09.02.2023 г., с която е разпоредено длъжникът Г. П. И., ЕГН *****, да заплати на кредитора „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК:***, сумата от 215,67 лв. - главница; обезщетение за забавено плащане на главницата в размер на 17,78 лева за периода от 21.04.2022г. до

07.02.2023г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението в съда – 08.02.2023г., до пълното ѝ изплащане, както и сумата в общ размер на 75 лв., представляваща деловодни разноски, включващи държавна такса в размер на 25 лв. и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение. Длъжникът не е намерен на посочения в заявлението адрес, който съвпада с установения по делото постоянен и настоящ адрес, където длъжникът не живее съгласно събраните от връчителя данни от живущ на адреса, и няма действащ трудов договор. На основание чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК с разпореждане от 19.04.2023 г. заповедният съд е указал на заявителя възможността да предяви установителен иск против длъжника за вземанията си в едномесечен срок от съобщението. Препис от разпореждането е получен от заявителя на 05.05.2023 г., а настоящата искова молба е подадена по пощата ма 05.06.2023 г. Ето защо иският съд приема, че настоящите положителни установителни икове са процесуално допустими.

По основателността на предявените икове:

За уважаване на предявените икове следва да се установи наличието на следните материални предпоставки (юридически факти): **1.** Облигационно правоотношение между страните с предмет продажба на електроенергия за процесния имот и за процесния период; **2.** Доставена в полза на ответницата електроенергия на претендираната от ищеца стойност; **3.** Неизпълнение на задълженията на ответницата за заплащане на стойността на доставената електроенергия; **4.** Изпадане на ответницата в забава.

По първата предпоставка:

Съгласно чл. 98а, ал. 1 вр. ал. 3 и ал. 4 от Закона за енергетиката (ЗЕ) крайният снабдител продава електрическа енергия при публично известни общи условия, които се публикуват най-малко в един централен и един местен всекидневник и влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане. Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД (ОУ на ЕВН ЕС), одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г., и Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ АД (ОУ на ЕВН ЕР), одобрени с решение на ДКЕВР №ОУ-014 от 10.05.2008 г., са влезли в сила и уреждат отношенията между енергийните предприятия и абонатите им при продажбата и доставката на електрическа енергия. Съгласно чл. 11, т. 1 от ОУ на ЕВН ЕС клиентът се задължава да заплаща стойността на използваната в обекта електрическа енергия в сроковете и по начина, определени в тези ОУ. Клаузата на чл. 42 от ОУ на ЕВН ЕР предвижда, че клиентът заплаща изчислената сума за пренос по електроразпределителната мрежа и мрежови услуги на „ЕВН България Електроснабдяване“ АД.

Спорно по делото е обстоятелството дали ответницата е имала качеството на клиент на ответното дружество за процесния период от 02.03.2022 г. до 30.04.2022 г. От писмените доказателства по делото се установява, че процесният обект на потребление, находящ се в ***, ИТН ***, представлява общинско жилище – частна собственост на Община Бургас, която го е предоставила за ползване на ответницата за срок от 5 години по силата на договор за отдаване под наем на общински жилищен имот от 24.09.2020 г. Съгласно ч. 14 от договора наемателят е длъжен да заплаща за своя сметка всички консумативни разходи, свързани с ползването на имота, включително за електроенергия, като за целта открие на свое име партида е търговското дружество – доставчик на посочената услуга. На 25.09.2020 г. ответницата е подала до ищеца в качеството ѝ на наемател на процесния обект на потребление за битови нужди Заявление за услуга - смяна на клиент за обект на регулиран пазар, ведно с декларация за достъп до електроразпределителната мрежа на Електроразпределение Юг ЕАД, както и Заявление-декларация за започване продажба на електрическа енергия. Към заявленията е приложено писмо изх. № 2600-107/21.09.2020 г. от Директора на Общинско предприятие „Общински имоти“ към Община Бургас, адресирано

до ищеца, с което го уведомява, че в процесния електроснабден имот е ответницата е настанена като наемател, считано от 24.09.2020 г., като го моли партията да бъде сменена на нейно име. Към писмото са приложени договор за отдаване под наем на общински жилищен имот от 24.09.2020 г. и заповед № 2375 от 17.09.2023 г. на Кмета на Община Бургас за настаняване на ответницата в процесния имот. Процесните фактури от 09.04.2022 г. и 30.04.2022 г. са издадени на името на ответницата. По делото не се твърди и не се установява наемното правоотношение между ответницата и Община Бургас да е било прекратено преди изтичане на петгодишния срок и в рамките на процесния период.

Съгласно чл. 1, т. 4 от Общите Условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с решение на ДКЕВР №ОУ-013 от 10.05.2008 г., понятието „Клиент“ се разбира както в своето значение на „мрежови клиент“, така и в значението на „потребител на електрическа енергия“, а потребител на електрическа енергия за битови нужди е физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроразпределение“ АД съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си. На основание чл. 6, ал. 2 от ОУ правата и задълженията на Клиента може да се упражняват и от друго лице при условие, че собственикът или титулярът на вещното право на ползване на имота е заявил своето изрично писмено съгласие пред ЕВН ЕС или пред нотариус с нотариална заверка на подписа, това лице да бъде потребител на електрическа енергия в неговия имот за определен срок, като в този случай собственикът или титулярът на вещното право на ползване е солидарно отговорен за задълженията на Клиента към ЕВН ЕС заедно с лицето, за което е дал съгласие да бъде потребител на електрическа енергия в неговия имот. Съгласно чл. 13, ал. 2 и ал. 3 от ОУ снабдяването с електрическа енергия на нови клиенти от ЕВН ЕС започва в срок до 7 (седем) дни от датата на подаване на писмено заявление от Клиента, като заявлението има изцяло декларативен характер и като ЕВН ЕС има право да поиска от Клиента да представи за сведение оригинали или нотариално заверени копия от документите, потвърждаващи декларираните обстоятелства. Така на основание чл. 13, ал. 4, т. 4 от ОУ ЕВН ЕС има право да поиска от всеки Клиент, ползващ електрическа енергия за стопански и обществени нужди, да представи за сведение оригинали или нотариално заверени копия от документите, потвърждаващи декларираните обстоятелства, както следва: в случай че Клиентът не е собственик, а наемател на обекта, представя и нотариално заверена Декларация - съгласие от собственика за прехвърляне на партията на името на наемателя. От тълкуването на посочените договорни разпоредби, уреждащи отношенията между страните по повод продажбата на електроенергия, може да се направи извод, че клиент на електрическа енергия за битови нужди може да бъде както собственикът или вещният ползвател на имота, така и друго лице – наемател, като в този случай при подаване на заявление – декларация за започване на продажба на електрическа енергия, която има декларативен характер, дружество-доставчик има право да поиска /но не е длъжно да го стори/ нотариално заверена Декларация - съгласие от собственика за прехвърляне на партията на името на наемателя. Следователно липсата на нотариално заверена декларация съгласие за прехвърляне на партията от собственика на електроснабдения имот на името на наемателя не представлява пречка за възникване на качеството му клиент - потребител на електрическа енергия за битови нужди при наличието на подадено от него заявление за прехвърляне на партията. По отношение на предвидената с ОУ солидарната отговорност на собственика и наемателя следва да се отбележи, че на основание чл. 122, ал. 1 ЗЗД кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците.

При тези правни изводи и въз основа на представените по делото писмени доказателства съдът намира за доказано наличието на първата предпоставка, а именно, че за процесния период ответницата е притежавал качеството клиент - потребител на електрическа енергия за битови нужди.

По втората предпоставка:

Прието е по делото неоспорено заключение на вещото лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обосновано и компетентно изготвено. От него се установява, че процесният електромер с № 012081069/2016 г. е бил монтиран на ИТН *** през 2017 г., като последващата проверка за монофазни електромери като него е през 6 години. Направена му е извадкова проверка през 2022 г според заповед Заповед №А-333 на председателя на ДАМТН от 29.05.2014г. Има всички необходими пломби и стикери. Електромерът се отчита дистанционно от ЕВН, което изключва субективният фактор. Издаването на фактурите се извършва автоматично от софтуера на ЕВН, което изключва човешка грешка.

Приложени са по делото фактура от 09.04.2022 г., с отчетен период от 02.03.2022 г. до 01.04.2022 г., за 978 кВтч електроенергия на стойност 198, 77 лева, и фактура от 30.04.2022 г., с отчетен периода от 02.04.2022 г. до 30.04.2022 г., за 88 кВтч електроенергия на стойност 16, 90 лева, или общо за сумата от 215, 67 лева за потребена в процесния обект дневна и нощна електроенергия.

Въз основа на събраните доказателства съдът приема за установено наличието на втората предпоставка - доставена в полза на ответницата електроенергия за процесния период на претендираната от ищеца стойност.

По третата предпоставка:

По делото не се установява, а и не се твърди ответницата да е изпълнила задължението си за заплащане на стойността на доставената от ищеца електроенергия в процесния имот.

По четвъртата предпоставка:

На основание чл. 27, ал. 1 от ОУ клиент, който не изпълни задължението си за плащане в срок на дължими суми, дължи на ЕВН ЕС обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден. Получаването на фактурата не е предпоставка за поставяне на длъжника в забава. На основание чл. 84, ал. 1, изр. 1 ЗЗД, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Падежите на задълженията по издадените фактури са посочени в тях – в срок до 20.04.2022 г., съответно до 10.05.2022 г., поради което длъжникът е изпаднал в забава на 21.04.2022 г., съответно 11.05.2022 г.

На основание чл. 162 ГПК съдът определи, че законната лихва за забава върху неизплатените суми по всяка от фактурите, считано от датата, следваща датата на падежа на съответната фактура, до края на посочения от ищеца период – 07.02.2023 г. (заявлението за издаване на заповед е постъпило в съда на 08.02.2023 г.), възлиза общо на 17, 78 лева.

Предвид кумулативното наличие на всяка една от законовите предпоставки предявените искове се явяват основателни, поради което следва да бъдат уважени в пълните им предявени размери.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК ищецът има право на разноски в заповедното и в исковото производство съобразно направеното искане за присъждането им и представените доказателства за извършването им, а именно за сумата от общо 650 лева за държавни такси, възнаграждение за особен представител, възнаграждение за вещо лице и юрисконсултски възнаграждения.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че в полза на ищеца **“ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД**, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: ***, против **Г. П. И.**, ЕГН: *****, с адрес: ***, **СЪЩЕСТУВУВАТ** вземания за следните суми: **215, 67 лева** – стойността на електрическа енергия и мрежови услуги, доставени по партидата на ответницата с клиентски номер ***** за обект на потребление, находящ се в ***, ИТН ***, за периода от 02.03.2022 г. до 30.04.2022 г.; **17, 78 лева** – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 21.04.2022 г. до 07.02.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – 08.02.2023 г., до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № *** от 09.02.2023 г. по ч. г. д. № *** г. по описа на Районен съд – Бургас.

ОСЪЖДА Г. П. И., ЕГН: *****, с адрес: ***, да заплати на **“ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД**, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: ***, сумата от **650 лева**, представляваща разноски в заповедното и в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____(П)_____